

3. Sprawy studenckie i dydaktyczne.

3.2. Informacja o uchwale Senatu Politechniki Warszawskiej 385/XLVIII/2011 „w sprawie rocznego wymiaru zadań dydaktycznych nauczycieli akademickich oraz zasad obliczania godzin dydaktycznych w roku akademickim 2011/2012 i 2012/2013”.

W Załączniku 1 znajduje się Uchwała, w Załączniku 2 - komentarz i decyzja Dziekana w tej sprawie.

5. Nagrody i odznaczenia.

5.1. Opiniowanie wniosków o odznaczenia dla pracowników Wydziału Chemicznego.

Wnioski dotyczące poniższych osób, wraz z uzasadnieniem, stanowią Załącznik 3.

dr hab. inż. Michał Fedoryński, prof. PW	Medal Komisji Edukacji Narodowej
prof. dr hab. inż. Janusz Serwatowski	
dr inż. Janusz Sokołowski	
Wanda Aleksandrowska	Medal Złoty za Długoletnią Służbę
Stanisława Bogucka	
Iwona Cieślowska-Glińska	
Ewa Gałaj	
Elżbieta Gnich	
dr inż. Hanna Marczevska	
Roman Szerszeniewski	
Jadwiga Szuplewska	
Małgorzata Chrzanowska	Medal Srebrny za Długoletnią Służbę
Gabriela Szczygieł	
Hanna Turemka	

5.2. Opiniowanie wniosków o nagrody Premiera i Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

W Załączniku 4 znajduje się opinia Komisji ds. odznaczeń na temat wniosku dr. hab. inż. **Pawła Parzuchowskiego** za rozprawę habilitacyjną.

6. Poparcie wniosku o nadanie Sali Świetlikowej imienia prof. Jana Czochrańskiego.

Uchwała Rady Wydziału Chemicznego z dnia 17 stycznia 2012 roku – projekt

Rada Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej popiera wniosek Dziekana Wydziału do Jego Magnificencji Rektora Politechniki Warszawskiej o nadanie imienia Profesora Jana Czochrańskiego nowemu audytorium powstałemu w miejscu dawnej hali „pod świetlikami” w gmachu Technologii Chemicznej.

7. Doktoraty i habilitacje.

7.1. Przyjęcie uchwały o maksymalnej liczbie doktorantów, będących pod opieką jednego promotora.

W związku z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011 r., istnieje wymóg ustalenia maksymalnej liczby doktorantów, „nad którymi może

sprawować opiekę promotor lub promotor pomocniczy”. Propozycja kolegium dziekańskiego wraz z opinią Komisji ds. Nauki znajduje się w Załączniku 5.

7.2. Otwarcie przewodu habilitacyjnego dr. inż. Macieja Heneczковского i powołanie recenzentów.

W październiku 2011 roku dr inż. **Maciej Heneczowski**, adiunkt na Wydziale Chemicznym Politechniki Rzeszowskiej, złożył wniosek o wszczęcie przewodu habilitacyjnego, przedstawiając cykl publikacji zatytułowanych „Wielokrotne przetwórstwo i uniepalnianie wybranych tworzyw polimerowych”. Na posiedzeniu w dniu 18.10.2011, Rada Wydziału Chemicznego powołała komisję do oceny dorobku wnioskodawcy w składzie: dr hab. W. Fabianowski, prof. dr hab. Z. Florjańczyk, dr hab. T. Hofman (przew.), prof. I. Kulszewicz-Bajer, prof. W. Wróblewski. Kandydat wygłosił seminarium wydziałowe w dniu 6.12.2011.

Komisja wnioskuje o otwarcie przewodu habilitacyjnego w dziedzinie nauk technicznych i w dyscyplinie technologia chemiczna, proponując następujących recenzentów: prof. dr. hab. inż. **Ryszarda Stellera** (Wydział Chemiczny Politechniki Wrocławskiej) i dr. hab. inż. **Wojciecha Fabianowskiego** (Wydział Chemiczny Politechniki Warszawskiej).

Opinia komisji habilitacyjnej znajduje się w Załączniku nr 6.

7.3. Nadanie stopnia doktora nauk chemicznych mgr. inż. **Pawłowi Dominikowi**.

Obrona odbędzie się 16.01. b.r., temat pracy: *Studium nad otrzymywaniem nanokryształów azotku galu*, promotor: prof. dr hab. inż. **Sławomir Podsiadło**, recenzenci: prof. dr hab. Jerzy Janik (Wydział Energetyki i Paliw Akademii Górniczo-Hutniczej) i prof. dr hab. inż. Antoni Kunicki (Wydział Chemiczny Politechniki Warszawskiej). Jeśli obrona zostanie przyjęta, komisja doktorska wystąpi z wnioskiem do Rady Wydziału o nadanie stopnia doktora nauk chemicznych w dyscyplinie chemia.

7.4. Powołanie komisji egzaminacyjnych z przedmiotów dodatkowych w przewodzie doktorskim mgr inż. **Anny Danelskiej**.

Przewód został otwarty 7.06.2011, temat pracy: *Ceramiczne tworzywa porowate do separacji zanieczyszczeń olejowych*, promotor: prof. dr hab. Mikołaj Szafran. Komisja ds. Przewodów Doktorskich nr 1 wnosi o powołanie komisji egzaminacyjnych z przedmiotów dodatkowych w następującym składzie – z filozofii (dr hab. J. Zachara, prof. M. Szafran, prof. Z. Król) oraz z języka angielskiego (dr hab. J. Zachara, prof. M. Szafran, mgr A. Januszewska).

7.5. Nostryfikacja dyplomu doktorskiego dr inż. **Anny Perchuć**.

Dr inż. **Anna Perchuć**, zwróciła się z wnioskiem o nostryfikację dyplomu doktorskiego, który uzyskała w 2008 roku na Uniwersytecie w Bazylei w Szwajcarii. Tytuł rozprawy: *“Purification and preliminary characterization of Bothrops moojeni venom components active on haemostasis”*.

29.11.2011 Rada Wydziału powołała komisję do oceny wniosku o nostryfikację, w składzie: prof. Magdalena Rakowska-Boguta (przew.), prof. Maria Bretner, prof. Michał Fedoryński, prof. Maciej Jarosz, prof. Krzysztof Jankowski. Komisja zakończyła swoją pracę i wnioskuje o nostryfikację dyplomu doktorskiego dr Anny Perchuć.

Szczegółowe stanowisko Komisji znajduje się w Załączniku 7.

Załącznik 1

Uchwała nr 385/XLVII/2011
Senatu Politechniki Warszawskiej
z dnia 21 grudnia 2011 r.

w sprawie rocznego wymiaru zadań dydaktycznych nauczycieli akademickich oraz zasad obliczania godzin dydaktycznych w roku akademickim 2011/2012 i 2012/2013

Działając na podstawie art. 130 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i § 45 ust. 2 pkt 4 oraz § 148 ust. 2 Statutu PW, Senat Politechniki Warszawskiej uchwała, co następuje:

§ 1

Użyte w uchwale określenia oznaczają:

- 1) zadania dydaktyczne - wymiarną część czasu pracy nauczyciela akademickiego związaną ze studiami stacjonarnymi i niestacjonarnymi, pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia oraz jednolitymi studiami magisterskimi, określaną jak suma:
 - a) podstawowego obciążenia zajęciami dydaktycznymi (wykłady, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia projektowe, zajęcia komputerowe, seminaria, lektoraty) wynikającymi z planu studiów i organizacji tych zajęć na wydziale (rozkład zajęć, liczba i liczebność grup),
 - b) podstawowego obciążenia obowiązkami dydaktycznymi (prace dyplomowe, prace przejściowe) wynikającymi z planu i regulaminu studiów,
 - c) dodatkowego obciążenia wynikającego z prowadzenia zajęć dydaktycznych w szczególnych warunkach.
- 2) godzina dydaktyczna - umowną jednostkę czasu realizacji zadań dydaktycznych, odpowiadającą 45 minutom zajęć dydaktycznych;
- 3) pensum - nominalny wymiar zadań dydaktycznych nauczyciela akademickiego (wyrażony w godzinach dydaktycznych) w skali roku akademickiego;
- 4) ustawa - ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. nr 164 poz. 1365 z późn. zm.).

§ 2

Pensum nauczycieli akademickich zatrudnionych w Politechnice Warszawskiej, w odniesieniu do pełnego wymiaru czasu pracy w skali roku, w godzinach dydaktycznych, wynosi:

- 1) dla pracowników naukowo-dydaktycznych zatrudnionych na stanowiskach:
 - a) profesora zwyczajnego 210
 - b) profesora nadzwyczajnego, profesora wizytującego 240
 - c) adiunkta 240
 - d) asystenta 240
- 2) dla pracowników dydaktycznych zatrudnionych na stanowiskach:
 - a) docenta 360
 - b) starszego wykładowcy 360
 - c) wykładowcy 360
 - d) lektora, instruktora 540

§ 3

Dziekan może zlecić nauczycielowi akademickiemu wykonanie każdego rodzaju zadań dydaktycznych na wszystkich rodzajach i formach studiów oraz na studiach podyplomowych i kursach dokształcających prowadzonych przez wydział w wymiarze określonym w § 2 uchwały z uwzględnieniem postanowień art. 131 ustawy.

§ 4

1. Osobom pełniącym funkcję organu jednoosobowego Uczelni lub jego zastępcy wymiar pensum ustala się na najniższym poziomie ustalonym w art. 130 ust. 3 ustawy.
2. Osobom pełniącym inne odpowiedzialne funkcje i wykonującym ważne zadania w Uczelni lub w instytucjach nauki i szkolnictwa wyższego Rektor może, na wniosek tych osób, po zaopiniowaniu przez właściwego dziekana, ustalić wymiar pensum niższy niż określony w § 2. Rektor może również obniżyć pensum profesora wizytującego na wniosek dziekana.
3. Osobom prowadzącym aktywną działalność naukową, uczestniczącym w realizacji projektów badawczych i mającym pozytywną ocenę okresową dziekan, po zasięgnięciu opinii rady wydziału, może ustalić wymiar pensum niższy niż określony w § 2. Wymiar ustalonego pensum nie może być niższy niż najniższy przewidziany w art. 130 ust. 3 ustawy.
4. Osobom, które ukończyły 65 rok życia, dla których Politechnika Warszawska jest jedynym miejscem pracy, na ich wniosek dziekan może ustalić wymiar pensum niższy niż określony w § 2. Nie dotyczy to osób zatrudnionych w Politechnice Warszawskiej w pełnym wymiarze czasu pracy po przejściu na emeryturę.
5. Osobom korzystającym ze zmniejszonego wymiaru pensum, zgodnie z ust. 2 - 4, nie powinno być zlecane wykonanie zajęć dydaktycznych w wymiarze przekraczającym ustalony dla nich wymiar pensum.

§ 5

1. W zależności od rodzaju zajęć oraz warunków ich prowadzenia uwzględnia się dodatkowe obciążenie dydaktyczne odpowiednio do liczby godzin tych zajęć. Zwiększenie to jest wynikiem zastosowania obliczeniowych współczynników dodatkowych godzin dydaktycznych. Wartości tych współczynników wynoszą:
 - 1) za zajęcia prowadzone w soboty 1,3
 - 2) za zajęcia prowadzone w niedziele 1,5
 - 3) za zajęcia prowadzone w językach obcych (nie dotyczy lektoratów) 1,0 – 2,0
 - 4) za zajęcia prowadzone jako wykłady w grupach o liczbie studentów większej niż 100 1,2
2. Wartość współczynnika, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, określa rada wydziału. W przypadku zajęć zleczanych między wydziałami, wartość współczynnika ustala rada tego wydziału, który zleca zajęcia.

§ 6

1. Ustala się następującą liczbę godzin dydaktycznych przyznawanych za wykonanie obowiązków dydaktycznych:
 - 1) za kierowanie obronioną pracą magisterską 18
 - 2) za kierowanie obronioną pracą inżynierską lub licencjacką 10
 - 3) za kierowanie zaliczoną pracą przejściową 5

2. Ustala się następującą liczebność grup studentów na poszczególnych rodzajach zajęć prowadzonych przez jednego nauczyciela akademickiego:
 - 1) wykłady od 15 studentów
 - 2) ćwiczenia audytoryjne 15 - 30 studentów
 - 3) ćwiczenia projektowe 10 - 15 studentów
 - 4) zajęcia komputerowe 10 - 30 studentów
 - 5) lektoraty 12 - 24 studentów
 - 6) seminaria 10 - 30 studentów
 - 7) zajęcia laboratoryjne 8 - 12 studentów
3. W wyjątkowych przypadkach, w szczególności związanych z wymogami przestrzegania zasad BHP, dziekan może zgodzić się na uruchomienie zajęć w grupach o niższej liczebności. Przy rozliczaniu zajęć prowadzonych w grupach o liczebności innej niż określone ust. 2, nie stosuje się przeliczników ułamkowych.

§ 7

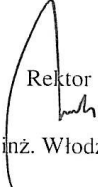
1. Postanowienia dotyczące dziekana stosuje się odpowiednio do dyrektora kolegium i kierownika studium.
2. Uchwała nie dotyczy dyplomowanych bibliotekarzy oraz dyplomowanych pracowników dokumentacji i informacji naukowej.

§ 8

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia, z mocą obowiązującą od dnia 20 lutego 2012 r.

Sekretarz Senatu

dr inż. Teresa Ostrowska

Rektor

prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kurnik

Załącznik 2

Komentarz i wyjaśnienia dotyczące Uchwały Senatu PW nr 385/XLVII/2011

Uchwała Senatu PW nr 385/XLVII/2011 z dnia 21 grudnia 2011 r. w sprawie rocznego wymiaru zadań dydaktycznych jest dokumentem wprowadzającym regulacje mające na celu wspomóc bardzo trudną sytuację finansową całej Uczelni w obszarze dotacji budżetowej na okres trzech najbliższych semestrów.

Z drugiej strony te regulacje dają Władzom Wydziału znaczną samodzielność w kształtowaniu elastycznych i zróżnicowanych wymiarów pensum dla nauczycieli akademickich prowadzących aktywną działalność naukową, uczestniczących w realizacji projektów badawczych i mających pozytywną ocenę okresową.

W związku z uchwałą Senatu PW nr 385/XLVII/2011 z dnia 21 grudnia 2011 r. w sprawie rocznego wymiaru zadań dydaktycznych w roku akademickim 2011/2012 i 2012/2013 ustala się następujący tryb postępowania na Wydziale Chemicznym.

1. Tryb obniżania wymiaru pensum dydaktycznego

Paragraf 4, ust. 2

Nauczyciele akademicy chcący skorzystać z obniżonego pensum w ramach paragrafu 4 pkt. 2 Uchwały, występują ze stosownym pismem do Dziekana lub do Rektora, który zasięga opinii Dziekana. Wymiar obniżonego pensum ustala Rektor.

Paragraf 4, ust. 3

Nauczyciele akademicy chcący skorzystać z obniżonego pensum w ramach paragrafu 4 pkt. 3 Uchwały występują ze stosownym pismem do bezpośredniego przełożonego (kierownika Katedry/Zakładu/lub Laboratorium), który po zaopiniowaniu przedkłada Dziekanowi. Dziekan po zasięgnięciu opinii Rady Wydziału ustala wymiar obniżonego pensum.

Osobom korzystającym ze zmniejszonego wymiaru pensum, zgodnie z ust. 2-4 paragrafu 4, nie będzie zlecane wykonanie zajęć dydaktycznych w wymiarze przekraczającym ustalony dla nich wymiar pensum (patrz ust. 5, paragraf 4 wspomnianej Uchwały).

2. Liczebność grup studentów

Z mocy powyższej uchwały i aktualnej sytuacji finansowej Wydziału i Uczelni nie będą uruchamiane zajęcia niespełniające wymogów liczebności podanych w ust. 2, paragrafu 6 Uchwały. Nie przewiduje się możliwości ułamkowego rozliczania wypracowanych godzin dydaktycznych gdy liczebność grup studentów jest poniżej wartości podanych.

Nie będą również uruchamiane specjalności w przypadku gdy wybiera je mniej niż 15 studentów.

/dziekan, prof. dr hab. Zbigniew Brzózka/

Załącznik 3

Wnioski o odznaczenia pracowników Wydziału Chemicznego PW wraz z uzasadnieniem.

Do komisji wpłynęły 3 wnioski o odznaczenia KEN:

a. dla dr hab. inż. Michała Fedoryńskiego, prof. PW o nadanie Medalu Komisji Edukacji Narodowej

Dr hab. Michał Fedoryński, prof. nzw.PW, pracuje na Wydziale Chemicznym od 1974 r., od 1.09.2008 pełni funkcję prodziekana ds. studenckich. Przez niemal 40 lat łączy on aktywną działalność naukową (nagrody Ministra NSzWiT 1983, Ministra EN 1997, Ministra ENiS 2004; nagrody Rektora PW 1984, 1992, 2000) z wysoko ocenianą przez studentów i władze uczelni działalnością dydaktyczną („Złota kreda” dla najlepszego wykładowcy, 2006; nagroda Rektora PW 2007). Od 10 lat jest opiekunem działającego na Wydziale Naukowego Koła Chemików „Flogiston”, którego działalność samokształceniowa (seminaria, organizacja dziewięciu międzynarodowych konferencji „YoungChem”, corocznych konferencji „Chemofor”) i popularyzująca nauki chemiczne (pokazy, udział w Pikniku Naukowym, współpraca ze szkołami) jest powszechnie znana i została w br. uhonorowana przez Ministra EN pierwszym wyróżnieniem w kategorii Konferencja Roku 2011. Od szeregu lat jest koordynatorem działań Wydziału w ramach Festiwalu Nauki, na którym wygłasza wykłady popularnonaukowe dla licealistów i gimnazjalistów. Współpracował z Mazowieckim Kuratorium Oświaty, prowadząc wielokrotnie wykłady dla nauczycieli chemii szkół średnich. Prowadził wykłady w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku w Warszawie i Ostrowie Mazowieckiej. Dr hab. Michał Fedoryński od lat jest zaangażowany we współpracę ze szkołami średnimi. Od 23 lat jest głównym organizatorem Konkursu Chemicznego dla uczniów szkół średnich – ogólnopolskiej imprezy, w której corocznie uczestniczy ponad 100 licealistów. W ramach porozumień o współpracy PW z niektórymi szkołami średnimi, od ośmiu lat prowadzi zajęcia na, organizowanych przez V LO im. ks. J. Poniatowskiego w Warszawie 10-dniowych obozach naukowych w Przewięzi k. Augustowa dla uczniów przygotowujących się do olimpiady chemicznej i interesujących się chemią. Współpracuje też systematycznie z XIV LO im. St. Staszica w Warszawie (wykłady) oraz I LO im. Mieszka I w Szczecinie

b. dla prof. dr hab. inż. Janusza Serwatowskiego o nadanie Medalu Komisji Edukacji Narodowej

Prof. Janusz Serwatowski jest wybitnym specjalistą z dziedziny chemii metaloorganicznej. W swej działalności naukowej łączy badania podstawowe z syntezy związków metaloorganicznych z badaniami strukturalnymi, spektroskopowymi i obliczeniami kwantowo-mechanicznymi. Głównie zajmuje się związkami boru, glinu i innymi metalami grup głównych. W swoim dorobku posiada 79 publikacji z listy filadelfijskiej (I.F.=171) oraz 120 referatów na krajowych i międzynarodowych konferencjach. Otrzymał nagrody zespołowe Rektora za działalność naukową w latach 2008 oraz 2009. Posiada 4 patenty, 2 zgłoszenia patentowe 6 know-how oraz ponad 700 opracowań technologicznych nowych związków dla firmy ALDRICH. Współpracę międzynarodową z firmą ALDRICH prowadzi od 20 lat (ok. 100tys\$ przychodu rocznie). W ramach tej współpracy wykonywane są liczne prace dyplomowe i doktorskie. Niewątpliwie posiada on bardzo duży wkład w stworzenie unikatowej jednostki politechnicznej jaką jest Laboratorium Małych Technologii. Wypromował 4 doktorantów i 7 magistrów inżynierów. Był recenzentem kilku prac doktorskich i jednego wniosku profesorskiego. Prowadzi wykłady podstawowe z zakresu spektroskopii molekularnej: Spektroskopowe badanie struktury materii i Metody spektroskopowe dla studentów Technologii Chemicznej Biotechnologii. Janusz Serwatowski jest wzorowym nauczycielem akademickim, który wniósł bardzo znaczący wkład do rozwoju kształcenia młodzieży w macierzystej Uczelni. Otrzymał liczne nagrody dydaktyczne: nagrodę Dziekana w roku 2007, „Złotą

krede” w roku 2009 oraz nagrodę indywidualną Rektora w roku 2010. W latach 1995-2002 pełnił funkcję Prodziekana Wydziału do spraw ogólnych, od roku 2008 jest przewodniczącym Komisji Rady Wydziału oraz jest członkiem Rektorskiej Komisji do spraw Nagród i Odznaczeń. W roku 2011 otrzymał indywidualną nagrodę Rektora za osiągnięcia organizacyjne. Przez wiele lat współpracował z kołem naukowym Flogiston na wydziale Chemicznym.

c. dla dr inż. Janusza Sokołowskiego o nadanie Medalu Komisji Edukacji Narodowej

Pan dr inż. Janusz Sokołowski jest zatrudniony w Politechnice Warszawskiej od 1.12.1970 r. poczynając od stanowiska asystenta a następnie starszego asystenta. Od 1979 roku jest adiunktem w Zakładzie Technologii Nieorganicznej i Ceramiki Wydziału Chemicznego PW. Jego zainteresowania naukowe dotyczą przede wszystkim katalizy heterogennej oraz nowych technologii chemicznych w ochronie środowiska. Jest wybitnym specjalistą z dziedziny aparatury chemicznej a w szczególności z dziedziny konstrukcji nowych reaktorów, w tym w skali ćwierć- i półtechnicznej. Jego dorobek naukowy obejmuje 32 artykuły, 6 patentów i zgłoszeń patentowych oraz 48 wystąpień na konferencjach naukowych. W czasie swojej pracy opracował i poprowadził 6 nowych wykładów (m. in. Wielkoprzemysłowe procesy katalityczne, Aparatura chemiczna w katalitycznych procesach przemysłowych, Technologia chemiczna w ochronie środowiska, Oczyszczania przemysłowych gazów odlotowych). Kierował ponad 40 pracami magisterskimi i inżynierskimi, które były zgodne z prowadzonymi przez niego badaniami naukowymi i realizowanymi tematami prac badawczych oraz rozwojowych. W swojej pracy dydaktycznej łączył wysokie wymagania, jakie stawia sobie i innym z życzliwością w stosunki do młodzieży studenckiej, co znajduje swoje odzwierciedlenie w wysokich ocenach uzyskiwanych w ankietach studenckich. Pan dr inż. Sokołowski jest twórcą unikatowej, nie tylko w skali kraju, technologii otrzymywania lekkiego kruszywa ceramicznego z popiołów elektrownianych. Technologia ta jest obecnie wdrażana a pierwsza fabryka o wydajności 50 tys. ton/rok jest w trakcie budowy. Produkcja tego kruszywa powinna się rozpocząć w II połowie 2012 roku.

Do komisji wpłynęło 11 wniosków o odznaczenia za długoletnią służbę:

a. dla specjalisty chemika Wandy Aleksandrowskiej o nadanie Medalu Złotego za Długoletnią Służbę

Pani Wanda Aleksandrowska jest pracownikiem Politechniki Warszawskiej z 43-letnim stażem. 30 grudnia 1968 roku rozpoczęła pracę na Wydziale Chemicznym PW w Międzykatedralnej Pracowni Spektroskopowej, przekształconej później w Międzyinstytutowe Laboratorium Aparatury Unikalnej. W listopadzie 1988 roku przeszła do Zakładu Katalizy Homogennej i Chemii Metaloorganicznej (obecnie Zakład Katalizy i Chemii Metaloorganicznej), gdzie pracuje do dziś. Przez cały okres swojej pracy była operatorem aparatów różnych technik spektroskopowych: IR, UV, a przede wszystkim NMR, stając się nieocenionym specjalistą w obsłudze tych aparatów. Od 1998 roku jest operatorem spektrometru NMR Varian Mercury 400 MHz, za działanie którego nasz Zakład jest odpowiedzialny. Odpowiada za stan techniczny laboratorium, w którym aparat jest umiejscowiony oraz za wszelkie sprawy związane z jego obsługą. Pani Aleksandrowska wykorzystuje również swoje ogromne doświadczenie jako operatora spektrometru NMR, ucząc jego obsługi naszych młodych pracowników i doktorantów. Zawsze można liczyć na skuteczną pomoc pani Wandy Aleksandrowskiej w przypadku niespodziewanych awarii, kiedy trzeba pracować w nietypowych warunkach i godzinach. Zawsze uczynna i koleżeńska, a przede wszystkim świetny fachowiec.

b. dla specjalisty ds administracyjnych Stanisławy Boguckiej o nadanie Medalu Złotego za Długoletnią Służbę

Pani Stanisława Bogucka pracuje na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej od 1 września 1971 roku, z przerwą w okresie 31.01.1980-16.07.1989, co razem daje ponad 30 lat pracy. Początkowo pracowała w ówczesnym Instytucie Chemii i Technologii Nieorganicznej na stanowiskach: laboranta, technologa, technika i starszego technika. Wykonywała zarówno prace o charakterze naukowym i

technologicznym, głównie z dziedziny elektrochemii, jak też zajmowała się obsługą techniczną laboratoriów studenckich. Zatrudniona była również przy gromadzeniu i tworzeniu dokumentacji naukowo-badawczej oraz wykonywała prace administracyjne na potrzeby zespołu badawczego. Po przerwie pracowała w Zakładzie Technologii Ciała Stałego w Instytucie Technologii Nieorganicznej na stanowisku mistrza, kontynuując swoje poprzednie zajęcia. Od 1 kwietnia 2001 przeszła do prac administracyjnych i została zatrudniona w dziekanacie Wydziału - najpierw na stanowisku samodzielnego referenta ds. administracyjnych, a potem specjalisty ds. administracyjnych. Od 1 września 2008 pracuje w biurze dziekana, zajmując się ponadto pracami administracyjnymi dotyczącymi funkcjonowania całego Wydziału, a organizacją badań naukowych w szczególności. W swojej pracy powszechnie uznawana jest za osobę niezastąpioną – kompetentną, pełną osobistego zaangażowania, nie liczącą własnego czasu, umiejącą i chcącą wyjaśniać wszelkie problemy i wątpliwości. Z racji swoich obowiązków kontaktuje się często z pracownikami i doktorantami Wydziału, także z zewnętrznymi recenzentami. Robi to zawsze z wielką życzliwością i kulturą, co zaskarbia jej powszechną sympatię. Pod tym względem stała się swoistą wizytówką Wydziału. Trudno sobie wyobrazić kogoś, kto bardziej by zasługiwał na wyróżnienie po 30 latach wzorowej pracy. Przy czym „wzorowa” nie jest tutaj pustym słowem.

c. dla starszego specjalisty ds. administracyjnych Iwony Cieślowskiej-Glińskiej o nadanie Medalu Złotego za Długoletnią Służbę

Mgr inż. Iwona Cieślowska- Glińska swoją pracę zawodową rozpoczęła na Wydziale Chemicznym PW w 1980 roku, bezpośrednio po skończonych studiach jako stażysta, a następnie jako pracownik naukowo-badawczy w Zakładzie Katalizy Heterogennej. Uczestniczyła aktywnie zarówno w pracach badawczych jak i dydaktycznych jednostki. W 1990 roku została przeniesiona do nowopowstałego Zakładu Materiałów Wysokoenergetycznych, gdzie włączyła się zarówno w prace organizacyjne, dydaktyczne jak i naukowe Zakładu. Mgr inż. Iwona Cieślowska-Glińska brała udział jako współwykonawca w projektach badawczych, w projekcie celowym, zamawianym oraz w projektach rozwojowych realizowanych na Wydziale. W lutym 2004 roku (po 24 latach pracy w warunkach szkodliwych dla zdrowia), pani Iwona Cieślowska-Glińska przeszła jako st. specjalista do pracy administracyjnej, w Biurze Dziekana Wydziału Chemicznego. Pani mgr inż. Iwona Cieślowska-Glińska od trzech lat kieruje Biurem Dziekana tego Wydziału. Jest kompetentnym i doświadczonym specjalistą we wszystkich sprawach realizowanych przez Biuro, poczynając od spraw awansów naukowych i kadrowych, poprzez bieżące funkcjonowanie jednostki do prowadzenia nowych zatrudnień realizowanych przez Wydział.

d. dla starszego mistrza Ewy Gałaj o nadanie Medalu Złotego za Długoletnią Służbę

Pani Ewa Gałaj, starszy mistrz w Zakładzie Technologii Nieorganicznej i Ceramiki Wydziału Chemicznego PW, pracuje w Politechnice Warszawskiej od 1.04.1971. W okresie swojej pracy specjalizowała się przede wszystkim w przygotowaniu próbek spieków ceramicznych do badań mikroskopowych (szlify, trawienie), metodami formowania (m. in. formy gipsowe), mikroskopią wysokotemperaturową oraz obecnie fotografią cyfrową z obróbką komputerową, co jest niezbędne zarówno z punktu widzenia dydaktyki jak i badań naukowych prowadzonych w Zakładzie. Pani Ewa Gałaj swoje obowiązki spełnia z prawdziwą pasją i zaangażowaniem. Jest osobą bardzo życzliwą w stosunku do młodych studentów i doktorantów i z chęcią przekazuje im swoje bardzo duże doświadczenie związane z otrzymywaniem i charakteryzacją różnego rodzaju tworzyw ceramicznych, z czym zetknęła się podczas ponad 40-letniej pracy w Zespole Ceramiki Specjalnej Zakładu Technologii Nieorganicznej i Ceramiki.

e. dla specjalisty ds. ekonomiczno-finansowych Elżbiety Gnich o nadanie Medalu Złotego za Długoletnią Służbę

Pani Elżbieta Gnich jest długoletnim pracownikiem Politechniki Warszawskiej .Pracuje od 16.02.1978 roku. Początkowo zatrudniona była w Zakładzie Remontowo-Budowlanym. Od 1992 roku jest pracownikiem Wydziału Chemicznego. Rozpoczęła pracę w Dziale Administracyjnym. Od 1994 roku

jest zatrudniona w Dziale Ekonomiczno-Finansowym, gdzie pracuje do dnia dzisiejszego. Pomimo stale wzrastającego zakresu wykonywanych prac powierzone obowiązki wykonuje sumiennie, rzetelnie i z pełnym zaangażowaniem. W 2008 roku dostała nagrodę jubileuszową z okazji 30 lat pracy.

f. dla dr inż. Hanny Marczewskiej o nadanie Medalu Złotego za Długoletnią Służbę

Pani dr inż. Hanna Marczevska pracę rozpoczęła w lutym 1973 roku w Zakładzie Katalizy i Technologii Organicznej. W roku 1980 uzyskała stopień doktora nauk chemicznych. W jej dorobku naukowym i organizacyjnym znajdują się 27 publikacji naukowych w czasopismach o zasięgu międzynarodowym, 40 komunikatów prezentowanych na międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych oraz 1 patent. Pani dr Marczevska prowadzi samodzielne badania naukowe pełniąc rolę głównego wykonawcy w pięciu projektach badawczych KBN realizowanych w latach 1992 – 1994, 1995 - 1997 i 1999 – 2001, 2005 – 2008, 2010-. Dr Marczevska wprowadziła nowe techniki syntezy i badania katalizatorów kwasowych z grupy superkwasów. Opracowane przez Panią dr Marczevską techniki badawcze stanowią nowoczesne narzędzia w badaniach mechanizmów działania katalizatorów heterogenicznych. Pani dr Marczevska działała aktywnie w sferze organizacji życia naukowego będąc członkiem komitetów organizacyjnych wielu konferencji naukowych (między innymi była sekretarzem 13-tu Szkół Katalizy Kwasowo - Zasadowej). Bierze również aktywny udział w zajęciach dydaktycznych Zakładu Katalizy i Chemii Metaloorganicznej. Kierowała 17 pracami magisterskimi. W ramach działalności organizacyjnej na rzecz Wydziału i Zakładu Pani dr Marczevska współpracowała ponad 10 lat z Kierownikiem Studiów Doktoranckich Chemia i Technologia Chemiczna przy administracyjnej obsłudze studiów. Dr Hanna Marczevska jest też pełnomocnikiem Kierownika Zakładu ds. BHP.

g. dla starszego mistrza Romana Szerszeniewskiego o nadanie Medalu Złotego za Długoletnią Służbę

Pan Roman Szerszeniewski został przyjęty do pracy w Zakładzie Technologii Nieorganicznej i Ceramiki Wydziału Chemicznego PW w roku 1971, jako absolwent technikum chemicznego. Wkrótce potem odbył zasadniczą służbę wojskową, po której powrócił do pracy w tym samym Zakładzie. Pracując przy dużych projektach technologicznych z zakresu opracowania nowych katalizatorów i ich wytwarzania, wykazał bardzo duże zainteresowanie pracą, nie tylko, jako technik chemik, ale także dużymi zdolnościami technologicznymi i mechanicznymi. W tym kierunku postanowił się specjalizować. Pracując w Zakładzie, w połowie lat 70-tych ubiegłego wieku, ukończył kursy spawalnicze i kurs ślusarza oraz zdobył z tego kierunku uprawnienia mistrzowskie. Od tamtej pory kieruje pracami pracowni mechanicznej obsługującej Zakład i jego halę technologiczną. Jest wykonawcą i konserwatorem większości laboratoryjnych stanowisk badawczych pracujących w Zakładzie, a także wspomaga w tym zakresie inne jednostki organizacyjne Wydziału Chemicznego. Pan Roman Szerszeniewski jest niezwykle ceniony za swoje umiejętności, ogromną wiedzę praktyczną i w pełni profesjonalne podejście do pracy.

h. dla specjalisty ds. ekonomiczno-finansowych Jadwigi Szuplewskiej o nadanie Medalu Złotego za Długoletnią Służbę

Pani Jadwiga Szuplewska jest pracownikiem Działu Ekonomiczno-Finansowego Wydziału Chemicznego od 1979 roku, a od trzech lat kieruje tym Działem jako Pełnomocnik Kwestora PW. Jest bardzo kompetentnym specjalistą w całej gamie spraw realizowanych przez służby finansowe Wydziału. Jej zaangażowanie i czas poświęcany właściwemu funkcjonowaniu Wydziału znacznie przekracza formalne obowiązki służbowe. Potrafiła znaleźć czas na podjęcie studiów wyższych, co jest dużym wyrzeczeniem ale równocześnie dowodem na olbrzymią ambicję. Mimo dużego obciążenia systemowymi pracami i tymi wynikającymi z bieżących potrzeb, Pani Szuplewska pozostaje osobą zycliwą dla pracowników i powszechnie lubianą na Wydziale.

i. dla specjalisty ds. ekonomiczno-finansowych Małgorzaty Chrzanowskiej o nadanie Medalu Srebrnego za Długoletnią Służbę

Pani Małgorzata Chrzanowska pracuje na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej od 1.03.1988 roku. Od samego początku jest pracownikiem Działu Ekonomiczno-Finansowego. Zawsze wesółą, uczynną i koleżeńską. Swoje obowiązki wypełnia wzorowo, ze szczególnie wysoką starannością znacznie przekraczającą standardowe wypełnianie obowiązków służbowych. Od 01.04.2009 roku uzyskała pełnomocnictwo do działania jako główny księgowy z upoważnienia Kwestora na Wydziale Chemicznym w czasie usprawiedliwionej nieobecności Pełnomocnika Kwestora. Dała się poznać jako pracownik niezawodny, na którym zawsze można było polegać. Podejmuje kolejne zadania związane z pracą na rzecz programów strukturalnych UE. W 2008 roku dostała nagrodę jubileuszową z okazji 20 lat pracy.

j. dla kierownika dziekanatu Gabrieli Szczygieł o nadanie Medalu Srebrnego za Długoletnią Służbę

Pani mgr inż. Gabriela Szczygieł pracuje na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej od 1.01.1991 na stanowisku Kierownika Dziekanatu. Podczas 20 lat służby wzorowo wypełniała swoje obowiązki, łącząc kompetentność, sumienność i obowiązkowość z przyjaznym stosunkiem do studentów. W opinii studentów Dziekanat Wydziału Chemicznego jest jednym z najlepiej funkcjonujących oraz przyjaznych dziekanatów Uczelni. Podwyższała systematycznie swoje kwalifikacje, biorąc udział w licznych szkoleniach, związanych z pracą dziekanatu. W istotny sposób ulepszyła funkcjonowanie podległej sobie jednostki, zwłaszcza podczas wprowadzania tzw. Wirtualnego dziekanatu.

k. dla kierownika obiektu dydaktycznego Hanny Turemki nadanie Medalu Srebrnego za Długoletnią Służbę

Pani Hanna Turemka pracę rozpoczęła w styczniu 1984 roku w administracji Wydziału. Jest wieloletnim kierownikiem obiektu dydaktycznego. Charakter wykonywanej przez Nią pracy wymaga Jej stałego przebywania na terenie, bardzo często w godzinach mocno popołudniowych. Zarządza i codziennie nadzoruje przebieg porannego sprzątnięcia gmachu, stan wszystkich instalacji, stan dachów, czystość sal dydaktycznych, sanitariatów. Nadzoruje pracę portierów i pracowników odpowiedzialnych za prawidłowe funkcjonowanie budynku. W czasie zimy odpowiada za akcję odśnieżania terenu wokół budynku i usuwanie śniegu z dachu. A co jest dla Niej bardzo charakterystyczne pracę Swoją wykonuje po cichu, bez zwracania uwagi na Swoje bardzo liczne obowiązki. Bez przesady można Ją określić mianem pracownika-instytucji, wie wszystko o budynku, o jego bolączkach i kapryśkach, wie jak je pokonać i dlatego też cieszy się niekwestionowanym szacunkiem pracowników Wydziału, którzy w trakcie swojej pracy wielokrotnie doświadczyli Jej rzadkiej umiejętności cichego pokonywania codziennych trudności. Pani Hanna Turemka jest pracownikiem skromnym, nie narzucającym się innym ze Swoimi potrzebami czy troskami. Nie zabiegała i nie zabiega o awanse, nie posiada żadnych odznaczeń, gdyż zgodnie ze Swoim charakterem nigdy by o nie zabiegała czy się o nie starała, gdyż uważa, że pracę Swoją wykonuje w Jej ocenie jedynie poprawnie. Dlatego też zapewne, dopiero po wielu latach pracy Wydział dostrzegł możliwość uhonorowania Swojego stale obecnego, skromnego, cichego pracownika Medalem Srebrnym Za Długoletnią Służbę.

W imieniu komisji Rady Wydziału ds. odznaczeń
dr inż. Izabela Madura

Załącznik 4

Wniosek o Nagrodę Ministra

Do komisji wpłynął jeden wniosek o Nagrodę indywidualną Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego **dla dr hab. inż. Pawła Parzuchowskiego za rozprawę habilitacyjną** pt. „Glicerol i Cykliczne Węglany jako Monomery w Syntezie Polimerów Silnie Rozgałęzionych i Sieci Polimerowych”.

Na rozprawę habilitacyjną w postaci monografii opublikowanej przez Oficynę Wydawniczą PW złożyły się prace poświęcone możliwościom wykorzystania glicerolu, a także dwutlenku węgla i cyklicznych węglanów jako surowców wyjściowych do syntezy nowych monomerów oraz większych układów molekularnych takich, jak polimery silnie rozgałęzione i sieci polimerowe. W części aplikacyjnej pracy wykorzystano wiedzę dotyczącą cyklicznych węglanów i polimerów silnie rozgałęzionych do opracowania nowych materiałów, takich jak żywice epoksydowe o zwiększonej udarności, czy żywice multimetakrylowe i uretanowo-metakrylowe do zastosowań w dentystyce. Wstępne wyniki badań wskazują, że ugrupowania węglanowe mogą również służyć do immobilizacji leków i biocząsteczek na powierzchni polimerów. Autor monografii pokazał, że jest w stanie wnieść istotne elementy nowości naukowej w ważnym nurcie współczesnej chemii polimerów, przedstawić swoje idee na łamach wiodących czasopism publikujących prace z tej dziedziny i wzbudzić zainteresowanie nimi międzynarodowego środowiska naukowego. Równocześnie pokazał, że potrafi umiejętnie wykorzystać wyniki badań podstawowych do realizacji ważnych celów praktycznych.

W imieniu komisji Rady Wydziału ds. odznaczeń
dr inż. Izabela Madura

Załącznik 5

Uchwała Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej – projekt kolegium dziekańskiego

Na podstawie § 2, 2 Rozporządzenia ministra nauki i szkolnictwa wyższego z dnia 22 września 2011 r. „w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora”, Rada Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej postanawia, że promotor lub promotor pomocniczy może sprawować opiekę naukową maksymalnie nad **pięcioma** doktorantami. Promotor może zwrócić się do dziekana o zwiększenie tego limitu, pod warunkiem wykazania, że jego doktoranci kończą studia doktoranckie w terminie.

Komisja ds. Nauki
Rady Wydziału Chemicznego
Politechniki Warszawskiej

Warszawa, 12 stycznia 2012

Stanowisko w sprawie określenia maksymalnej liczby doktorantów

Komisja ds. Nauki w składzie:

prof. dr hab. inż. Antoni Pietrzykowski – przewodniczący,
prof. dr hab. Małgorzata Zagórska – członek,
prof. dr hab. inż. Andrzej Książczak – członek,
prof. dr hab. inż. Andrzej Sporzyński – członek,
prof. dr hab. inż. Wojciech Wróblewski – członek
dr inż. Aldona Zalewska – sekretarz

zapoznała się z propozycją uchwały Rady Wydziału, przedstawioną przez kolegium dziekańskie, w sprawie określenia maksymalnej liczby doktorantów, nad którymi może sprawować opiekę naukową promotor lub promotor pomocniczy.

Po dyskusji, komisja doszła do wniosku, że nie należy stosować zbytnych ograniczeń administracyjnych. Dlatego też, akceptując treść propozycji uchwały Rady Wydziału, komisja zaleca zmianę maksymalnej liczby doktorantów z pięciu na osiem.

prof. dr hab. inż. Antoni Pietrzykowski
Przewodniczący Komisji Nauki
Rady Wydziału Chemicznego PW

Załącznik 6

Wydział Chemiczny Politechniki Warszawskiej
Komisja Rady Wydziału
ds. Przewodu habilitacyjnego dr. inż. Macieja Heneczkiego

Warszawa, dnia 13.01.2012

OPINIA KOMISJI DS. PRZEWODU HABILITACYJNEGO DR. INŻ. MACIEJA HENECZKOWSKIEGO

Komisja ds. przewodu habilitacyjnego dr. inż. **Macieja Heneczkiego**, adiunkta z Wydziału Chemicznego Politechniki Rzeszowskiej, w składzie:

- dr hab. inż. Wojciech Fabianowski,
- prof. dr hab. inż. Zbigniew Florjańczyk
- dr hab. inż., prof. PW Tadeusz Hofman (przewodniczący),
- prof. dr hab. inż. Irena Kulszewicz-Bajer,
- prof. dr hab. inż. Wojciech Wróblewski,

przeanalizowała dorobek naukowy i technologiczny dr. inż. Macieja Heneczkiego, oraz rozprawę habilitacyjną przedstawioną przez kandydata.

Komisja stwierdza, co następuje:

Podstawowy dorobek naukowy kandydata obejmuje

Liczba opublikowanych artykułów z listy filadelfijskiej (wszystkie po doktoracie)	20
Sumaryczny współczynnik wpływu (<i>IF</i>) publikacji	8,43
Liczba przyznanych patentów	5
Liczba cytowań (bez autocytowań)	53
Wdrożenia	7
Sprzedane licencje	1

Komisja pozytywnie ocenia dorobek dr. inż. M. Heneczkiego jak i materiał przeznaczony na rozprawę habilitacyjną.

Rozprawę habilitacyjną stanowi zbiór 11 artykułów opublikowanych w latach 1987-2006, z tego 9 w czasopismach z listy filadelfijskiej (6 w *Polimerach* i po jednym w: *Kunststoffe-German Plastics*, *J. Appl. Polymer Sci.* i *Ceramics Int.*) oraz 3 patenty, przyznane w latach 2005-2011.

Całość zatytułowana jest: „**Wielokrotne przetwórstwo i uniepalnianie wybranych tworzyw polimerowych**”.

W sześciu artykułach dr M. Heneczowski jest jedynym autorem, w pozostałych liczba autorów zmienia się od 2 do 7. Wszystkie patenty są wieloautorskie (4-8). Sumaryczny *IF* publikacji składających się na rozprawę habilitacyjną wynosi 4,79. W świetle załączonych oświadczeń, dominujący udział dr M. Heneczkiego w publikacjach nie budzi wątpliwości.

Przedstawiona rozprawa oraz dorobek naukowy mają charakter wybitnie technologiczny. Lokalny charakter większości publikacji rekompensowany jest patentami i wdrożeniami. Według uchwały Rady Wydziału Chemicznego z 12.01.2010, habilitant wnoszący o otwarcie przewodu w dyscyplinie technologia chemiczna, powinien mieć niekwestionowany dorobek technologiczny, a kryteria sejentometryczne „spełnione przynajmniej w połowie” w stosunku do wymogów w dyscyplinie chemia. Te ostatnie to: liczba artykułów z *LF*, sumaryczny *IF*, liczba niezależnych cytowań równe kolejno: 20, 25, 50.

Przedstawiona praca dotyczy kilku praktycznych aspektów technologii materiałów polimerowych

1. Wpływu kilkakrotnego procesu przetwórczego, głównie wtryskiwania, na zmianę podstawowych właściwości tworzyw polimerowych i ich odporności na starzenie.
2. Metody zagospodarowania odpadów lanych elastomerycznych poliuretanów mikroporowatych i przywracania im właściwości termoplastycznych.
3. Środków uniepalniających o budowie nanocząsteczkowej w postaci warstwowych glinokrzemianów modyfikowanych solami amoniowymi. Materiały te zostały wdrożone do produkcji.

Główne tezy rozprawy i wyniki badań zostały zaprezentowane na forum wydziałowym w ramach seminarium w dniu 6 grudnia 2011 roku.

Biorąc pod uwagę ocenę dorobku i oraz przedłożoną rozprawę habilitacyjną, komisja wnioskuję do Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej o wszczęcie przewodu habilitacyjnego dr. inż. Macieja Heneczki w dziedzinie **nauk technicznych** i w dyscyplinie **technologia chemiczna**.

Komisja sugeruje również dr. M. Heneczki dokonanie pewnych zmian redakcyjnych w złożonych dokumentach.

Na recenzentów komisja proponuje

- dr. hab. inż. **Wojciecha Fabianowskiego** z Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej,
- prof. dr. hab. inż. **Ryszarda Stellera** z Wydziału Chemicznego Politechniki Wrocławskiej.

- dr hab. inż. Wojciech Fabianowski.....
- prof. dr hab. inż. Zbigniew Florjańczyk.....
- dr hab. inż., prof. PW Tadeusz Hofman.....
- prof. dr hab. inż. Irena Kulszewicz-Bajer.....
- prof. dr hab. inż. Wojciech Wróblewski.....

Stanowisko komisji ostatecznie ustalono i zredagowano protokół dnia 13.01.2012.

Załącznik 7

Warszawa, 5.01.2012

NOSTRYFIKACJA DYPLOMU DOKTORSKIEGO DR ANNY PERCHUĆ PT.
„PURIFICATION AND PRELIMINARY CHARACTERIZATION OF *BOTHRUPS MOOJENI*
VENOM COMPONENTS ACTIVE ON HAEMOSTASIS”.

Opinia komisji Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej ds. nostryfikacji stopnia doktora dr. inż. Anny Perchuć w składzie:

prof. dr Magdalena Rakowska-Boguta (przew.),
dr hab. Maria Bretner, prof. PW
prof. dr hab. inż. Michał Fedoryński, prof. PW
prof. dr hab. inż. Maciej Jarosz
dr hab. inż. Krzysztof Jankowski, prof. PW

Z zaciekawieniem zapoznaliśmy się z powierzoną pracą doktorską oraz dokumentacją dorobku naukowego dr Anny Perchuć. Cel pracy został jasno sprecyzowany jako identyfikacja składników jadu węża *B. moojeni* które wpływają na hemostazę. Praca ta, wykonana w Instytucie Farmakologii Molekularnej na Uniwersytecie w Bazylei, ma charakter interdyscyplinarny. Materiał badawczy stanowi mieszaninę składników biologicznie czynnych, do ich identyfikacji jego autorka zastosowała nowoczesne metody analizy chemicznej, biochemicznej i genomiki funkcjonalnej.

Rozprawa doktorska jest ciekawą i oryginalną publikacją naukową z obszaru chemii analitycznej i biochemii. Składa się ona z obszernego wstępu teoretycznego i kolejnych siedmiu prac eksperymentalnych, w których dr Perchuć jest współautorem lub pierwszym autorem. Obrona pracy doktorskiej odbyła się na Wydziale Filozofii i Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu w Bazylei we wrześniu 2008 roku. Osobno załączono prace eksperymentalne, rozdziały dwóch monografii naukowych oraz zgłoszenie patentowe współautorstwa dr Perchuć, które powstały w już po uzyskaniu stopnia doktora.

Wstęp do pracy doktorskiej jest ogólną charakterystyką toksyn wykorzystywanych przez różnego rodzaju węże. Strategia używana przez te gatunki do unieszkodliwiania swoich ofiar jest imponująca i, nic dziwnego, że była przedmiotem zainteresowania badaczy już od 18-tego wieku. Stopniowo identyfikowano enzymatyczne i nie enzymatyczne elementy jadu węży, poznawano mechanizm ich działania na procesy fizjologiczne i próbowano je stosować w medycynie. Wobec ogromnej różnorodności toksyn produkowanych przez rozmaite gatunki węży zagadnienie to jest ciągle aktualne.

W celu identyfikacji wybranych składników jadu węża *B. moojeni* Dr Perchuć opracowała szereg procedur analitycznych zmierzających do oczyszczenia badanej próbki, wydzielenia, frakcjonowania i rozdzielenia niektórych składników z grupy peptydów stosując do tego celu reakcje enzymatyczne i różne techniki chromatograficzne i przepływowe. Jako narzędzie do identyfikacji składników próbki wykorzystano szereg nowoczesnych technik spektrometrii mas (w tym techniki sprzężone i tandemową spektrometrię mas) z zastosowaniem różnych sposobów jonizacji próbki tj. MALDI, elektrorozpraszanie

Wstępne wyniki analizy nieoczyszczonego ekstraktu metodą spektrometrii mas ujawniły obecność ok 1200 różnych polipeptydów o masie od 500 do 10 000 daltonów. W ramach podejścia „struktura do funkcji” Autorka przypisywała zidentyfikowane sekwencje peptydów do odpowiednich białek stosując

analizę bioinformatyczną. Skoncentrowała się na identyfikacji elementów, wpływają na hemostazę, czyli zespół reakcji fizjologicznych zależnych od ciśnienia tętniczego i warunkujących równowagę między krwawieniem a krzepnięciem krwi. W oparciu o te reakcje i techniki badawcze opracowała narzędzie do oceny aktywności biologicznej składników jadu wpływających na hemostazę. Zidentyfikowano w ten sposób szereg nowych substancji o charakterze enzymów lub inhibitorów, o potencjalnym znaczeniu w hematologii.

Liczba sprawdzonych konfiguracji aparatury pomiarowej jest imponująca i nie wynika li tylko z samej chęci wykorzystania dostępu do bogatego warsztatu badawczego, ale wykazuje że wielowymiarowe podejście do tak złożonego materiału badawczego przynosi korzyść w postaci kolejnych możliwości interpretacji zgromadzonych wyników.

Z punktu widzenia procedury nostryfikacji można zwrócić uwagę, że część pracy została opublikowana w liczącym się czasopiśmie Pure and Applied Chemistry firmowanym przez IUPAC, w którym publikowane są prace przeglądowe z różnych, aktualnie rozwijających się obszarów chemii.

Reasumując uważamy, że praca doktorska Anny Perchuc może być z całą pewnością zakwalifikowana do nauk chemicznych, a dyplom nostryfikowany w dyscyplinie chemia.

prof. dr Magdalena Rakowska-Boguta (przew.).....

dr hab. Maria Bretner, prof. PW.....

prof. dr hab. inż. Michał Fedoryński, prof. PW.....

prof. dr hab. inż. Maciej Jarosz.....

dr hab. inż. Krzysztof Jankowski, prof. PW.....

Warszawa, 5.01.2012